

எஸ்.பொ என்னும் பெயர் எழுத்துலகில் ஒரு முத்திரை எனலாம். அவரின் முத்திரை எழுத்துக்கள் அத்தனையும் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் தனியான இடத்தினதைத் தொட்டு

நிற்கிறது என்பதை அவரது விமர்சிப்பு வர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் . 1947 இல் கவிதை மலமாக எழுத துத் துறக்கை குள் புகுந்து - சிறுகதை, நாவல் ,விமர்சனம் , கட்டுரை, உருவக்கதை,மொழிபெயர்ப்பு , நாடகம் , என அவரின் ஆற்றல் பரந்துவிந்து சுவையையும் காண்கிறோம் . எஸ் .பொ என்னும் பெயரைக் கேட்டாலே பலருக்கும் ஒருவித பயம் ஏற்படும் உண்டு. அவரின் காரணமான அஞ்சாத விமர்சனமேயாகும் .எழுத்திலோ பச்சிலோ பயங்காட்டாத தனிப்பட்ட ஒருவராக இவர் இருந்தார் . இதுவே அவரின் தனித்துவமும் பலமாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தது என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் .

ஈழத்தில் இலக்கிய வரலாற்றில் பரோசிரியர் கலைசபதி, பரோசிரியர் சிவத்தம்பி இருவரும் என்றும் ஒருவரப்பிரசாதமாகவே இருந்தார்கள் .அவர்களை எதிர்க்கும் துணிச்சல் யாருக்கும் இருக்கவில்லை.ஆனால் எஸ் .பொ என்னுத்துரை மட்டும் தனது ஆற்றலின் துணிச்சலால் இவர்களையே ஒருபக்கம் வதைத்துவிட்டார் .இதுதான் எஸ் .பொ என்னும் இரண்டொழுத்தின் வீறுகொண்ட படையாற்றல் என்றே எண்ண வேண்டி இருக்கிறது. ஆங்கிலமொழியில் நல்ல பாண்பித்தியமும் தமிழில் அதே அளவு ஆற்றலும் மிக்கவராக இவர் இருந்தமையும் இவரின் துணிவுக்கு ஒரு காரணமாகவும் இருக்கலாம் என எண்ணத்தோன்றுகிறது.

பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தம்மைப் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலுள்ள பரோசிரியர் எதிர்த்தால் துவண்டு விடுவார்கள் .ஆனால் எஸ் .பொ இதற்கு விதிவிலக்காக தனித்து நின்ற தனக்கென ஒருவழியில் பயணித்து உச்சியைத் தொட்டு நின்றார் .இவருக்கு இதனால் பல எதிர்ப்புகள் வந்தன.இதனாலேயே பல அரசு விருதுகளும் வழங்கப்படா நிலையும் காணப்பட்டது.ஆனாலும் எஸ் .பொ இவற்றையெல்லாம் புறந்தள்ளிவிட்டு தனது எழுத்தமிழியப் பணியினால் வீறுடன் செய்து வற்றிவீரனாகவே விளங்கினார் . எழுதினார் எழுதினார் எழுதிக் குவித்தார் எனலாம் .எதையும் எழுதுவார் .எப்படியும் எழுதுவார் .எதிர்த்தாலும் எழுதுவார் .ஏசினாலும் எழுதுவார் .எழுத்தை எஸ் .பொ .ஒரு தவமாகவே கருதினார் என்றுகட்டச் சொல்லலாம் .

பொன்னுத்துரை பச்சை பச்சையாகவே எழுதுகிறார் .பபிக்கவே கச்சுகிறது என்றெல்லாம் விமர்சனங்கள் வந்தாலும் பொன்னுத்துரையின் எழுத்தையாவும் ரசித்தார்கள் .1961 ஆம் ஆண்டில் " " எனும் நாவல் வெளிவந்து யாவரையும் திக் குமுக காட்சி செய்தது.இப்படியும் எழுதுவதா ? இது ஒரு எழுத்தா ? இவரையெல்லாம் எப்படி எழுதுவதற்கு அனுமதித்தார்கள் என்றெல்லாம் மிகவும் கடுமையான, காரணமான, விமர்சனங்கள் எல்லாம் பற்றி வந்தன.எஸ் .பொ.வையாவும் வித்தியாசமாகவே பார்த்தார்கள் .ஆனால் பொன்னுத்துரையின் மனமோ தான் எழுதியது தர்மாவேதம் என்றே எண்ணியது.

" தனது பலவீன நிலைகளில் செய்வனவற்றையும் அனுபவிப்பனவற்றையும் சொல்லவும் , ஒப்புக்கொள்ளவும் ஏன் கச்சிசப்பட வேண்டும் ? " என்று எஸ் .பொ. வேதீயின் முன்னுரையில் எழுதுவதை நாம் உற்றுநோக்குதல் வேண்டும் .

இந்த நாவலை எஸ் .பொ இன்று உயிரூட்டி இருந்து மீண்டும் எழுதினாலும் வேறு மாதிரியாக எழுதியிருக்க மாட்டார் .காரணம் அதுதான் அவரின் எழுத்தின் சத்தியம்

ஆவலேமம்.வலேமம் தரித்தது அவரால் எழுதமுடியவில்லை.முகமபி அணிந்து எழுதுவதையும் அவர் தனதாகிக் கொள்வதில்லை.

எஸ்.பொ ஒரு தனித்துவமான படபாளி.இவர் தனது எழுத்தில் அகலக்கால பரப்பினாலும் - ஓவ்வொருதொறயின அகத்தையும் புறத்தையும் உணர்ந்தேசெயற்பட்டிருக்கின்றார்.

இலக்கியத்திறமையைப்பொறுத்தவரை எஸ்.பொ தன்னை ஒரு மன்னனாகவே நினைத்துக்கொள்ளுகின்றார்.சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றவிதத்திலும்,கதைகளுக்கு ஏற்றவிதத்திலும் தனது எழுத்துநடையினமை மாற்றக்கூடிய வல்லமை மிக்கவராக விளங்கினார்.ஈழத்திலிருந்த மற்ற எழுத்தாளர்க்கு இல்லாத இந்தத்திறமையினமை எஸ்.பொ பெற்று விளங்கினார் என்பதே அவரின் தனித்துவம் எனலாம்

"வீ" இல் இடம்பெறும் பதினமீன்கதைகளும் இத்திய தமிழ் எழுத்தாளர்க்கே ஒரு சவாலாக அமைந்திருக்கிறது."ஈழத்தில் நடபெறும் இலக்கிய முயற்சிகளின் வண்ணத்தையும் வகையையும் அறிய விரும்புந்தனக்கத்தாராக்கு,"வீ" யைக் கலாசாரத் தத்துவனாக அனுப்பிவைக்கலாம் என்று - வீயின் அணிந்துரையில் இரசிகமணிகள்க.செந்திராதன் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

இரசிகமணியும் எஸ்.பொ வும் வடக்கும் தற்குமாயிருப்பவர்கள்.எஸ்.பொ வரை விமர்சிக்கும் இரசிகமணிக் கதெனது வீயை அனுப்பி அதற்கு அணிந்துரை கட்டித் தன்றால் எவ்வளவு துணிச்சல் வேண்டும்.இரசிகமணியே எஸ்.பொ வின் புத்தகப்பார்சல் வந்ததும் திகைத்துவிட்டாராம் என்று அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகிறார். எழுத்தையும் அதன் திறத்தையும் மதிக்கும் நயத்தகு நாகரிகம் இரசிகமணியிடம் நிறைந்து இருந்ததாலும் - எஸ்.பொ வின் "வீ" யின் எழுத்துப் புதுமையும் அந்தப் படப்புக்கு இருந்ததாலும் மிகச்சிறந்த அணிந்துரை இரசிகமணியிடமிருந்து வந்துசேர்ந்தது.இதுதான் எஸ்.பொ என்னும் எழுத்தாளனின் ஆளுமையாகும்.

பிரச்சனக்ககாரிய எழுத்தாளர் எனப்பெயர் வாங்கியவர்தான் எஸ்.பொ. எழுதப்போனால் பிரச்சனை, பச்சேப்போனால் பிரச்சனை, என்றிருந்தாலும் அவரின் பச்சேசையும் எழுத்தையும் இரசிக்கக்கூட்டம் பெருகியது என்றதான் சொல்லலாம்.

எஸ்.பொ வின் எழுத்தில் ஒரு நயாண்டியும் கிண்டலும் இளையோடும்.இது அவரின் பச்சேசிலும் கலந்துநிற்கும்.இதனால் அவர் அருகில் செல்லவவேபலர் அச்சப்பட்டவதும்பாண்டி.

இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு அவர்தயங்குவதில்லை.அவரின் வலேகாரணமாகவும் இந்த இயல்பு வந்திருக்கலாம்.

ஆசிரியராக, ஆசிரிய ஆலோசகராக, அதிபராக, ஆங்கிலத்தொறை விரிவுரையாளராக அதன் தலவைராக என கல்விசார் துறைகளில் நீண்டகாலம் எஸ்.பொ பணியாற்றி இரூக்கின்றார்.நீண்டகாலம் கழகக் காமாணத்தில் இவர் இருந்திருக்கிறார்.

பணியாற்றிய காலத்திலும் இவர் அதிகாரிகளுக்குப் பயந்து நடங்கியதும் கிடையாது.மனதுக்குப் பிடித்ததைச் செய்வார்.தலையிடலால் நியாயப்படுத்துவார். ஆனால்

எதற்கும் வளநெந்து நெளிந்துபோகும் நிலையை அவர் விரும்பாமலே இருந்தார். இதனால் அவருக்கு வந்த பதவிகளும், வரவிரும்பு பதவிகளும் நெலகை காமலையே காணப்பட்டது. எது எப்படியிருந்தாலும் எழுதுவதென்பதும் எஸ்.பொ நிறுத்தவெ இல்லலை.

கூடும் பத்தில் பல துன்பங்கள் வந்துசேர்ந்து எஸ்.பொ வெ இல்லாமால் ஆகிவிடுவாரோ எனும் நிலையினையும் புறந்தள்ளி தமிழையே சுவாசித்து தமிழிலே மீண்டும் பல புதிய படபைபுகளை அளித்தார் என்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் எனலாம்.

எஸ்.பொ.வின் நனவெடதை தோய்தல் தமிழிலக்கியத்தில் ஒரு புதுவரவாகும். " தீ " எழுதிய பொழுது கயாண்ட எழுத்துக்கு மிகுந்த துனிச்சல் வண்டும். சொல்லலாமா? விடலாமா? என்று தயங்காமல் சொல்லுவது யாவர்க்கும் ஏற்றதாக இருப்பதில்லை. ஆனால் எஸ்.பொ மட்டும் இவற்றையெல்லாம் தாண்டி துணிந்து சொல்லியெ விடுவார். இதைத்தான் அவரின் தீயில் காண்கின்றோமே.

ஆனால் அவரின் " நனவெடதை தோய்தல் " அப்படியானதன்று. புலம்பெயர்ந்து சென்றாலும், புதுவசதிகள் கிடைத்தாலும், பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த மண்ணையும் அங்கு இருந்த வாழ்க்கை முறைகளையும் எப்படி மறக்கமுடியும்? மறக்கத்தான் மனம் வருமா? எனும் ஒரு நிலையினை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் புனபைபட்டதுதான் இப்புதிய முயற்சியாகும்.

பனை கிடைத்துவிட்டால் எழுதிவிடலாம் என எண்ணுகின்றவர்களுக்கு மத்தியில் எழுத்தையெ தவமாகி எழுத்திலெ புதுமகைண்டு எழுத்துக்குள் வாழ்ந்தவர்தான் எஸ்.பொ எனலாம்.

இவர் சாதாரணமாக எழுதவிரும்பாமல் - புதிதாக அதாவது பரிசோதனைகள் புகுத்தி எழுதவிரும்பினார். அவ்வழியில் செயல்பட்டவெளை விமர்சனங்கள்க்கும் எதிர்ப்புக்க்கும் ஆளானாலும் விடாது செயற்பட்டார். எஸ்.பொ. எனும் மத்திரையினபைபத்தும் நின்றார்.

கபட்டு இலக்கிய முயற்சிகள் தோன்றவெண்டு மென்னும் ஆர்வத்துடன் எஸ்.பொ உழைத்துவந்தார். மூதன் மூதலாக ஐந்து எழுதாளர்களை சேர்த்து " மத்தாப்பு " எனும் குறுநாவல் வீரகசேரியில் வெளியிட்டமையும், நவரசங்களசை சித்திரிக்க்கும் " மணிமகூடம் " எனும் நாவலும் வீரகசேரியில் பிரசுரமாகியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தான் எழுதும் விஷயங்கள் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமானால் போதும் என்று நினைப்பவர்க்க்கு மத்தியில் சேர்ந்து கொள்ளுபவராக எஸ்.பொ ஒருபொழுதும் விளங்கியதில்லை. அவரின் எழுத்தை அவர் மிகவும் நசீத்தார். அவர்தனது எழுத்தில் தனக்கு விரும்பியதை தந்து நின்றார். பரிசோதனைகளை தமிழிலக்கியப் பரப்பில் பரவவிட்டார். அதற்குத்தானெ ஆகுதியாகியும் நின்றார்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை எழுதப்புகுவார்கள் எஸ்.பொ வவெவிட்டுவிட்டு எழுதமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பிடித்த எழுத்து ஆளுமையாக எழுத்தின் எழுச்சியாக எஸ்.பொ விளங்குகிறார் என்பதையாவரும்

